मूर्डा vel मूर्डा m. (e sq. et ज natus) capillus. मूर्डा vel मूर्डा m. (v. gr. annot. ad r. 224.) caput. R. Schl. I. 44. 10. Transl. princeps locus, frons. N. 1.2. HIT. 31. 7. Cacumen montis. MEGH. 17.

मूल (ut videtur, Denom. a मूल radix q.v.) Cl. 1. P. A. (प्रतिष्ठायाम् र. रापणे र.) fixum esse; plantare. — Cl. 10. P. (राहणे र. रापणे र.) crescere, plantare.

c. उत् 10. P. eradicare, evellere. MAH. 3. 11106.: उन्मूल-यन् महाञ्रचान्

с. उत् praef. सम् id. Hit. 90.8 समुन्मूलियतुम् वृ-चान् ; 127.15.

मूल n. (ut videtur, a r. 中東 vel 中東 crescere, abjecto 東, mutato 玥 in 云, cf. Pott. II. 108.) radix. N. 9.11. Transl. origo. Br. 1.40.

मृत्य n. pretium, merces. Am.

मृष् 1. P. furari. V. 1. मृष्.

нूष m. (r. нूष s. म) mus. (Lat. mūs, mūr-is e mūs-is; gr. μῦς, μυ-ός e μυσ-ός; germ. vet. mūs, Them. mūsi; russ. my s j.)

मूषिक m. (r. मूष् s. इक) mus. Hir. 113.6.

मृ 6. A. interdum P. (nisi potius cl. 4., v. gramm. min. 299.) mori. Bh. 2. 20.: न जायते म्रियते वा; N. 13.38.: ना 'प्राप्तकालो म्रियते; Br. 1.34.: मिर्ट्यन्ति मया विनाः 2. 19.: मिर्ट्यामि; 3. 9.: म्रिययम् — मृत mortuus. Subst. n. mors. Br. 1.35. — Caus. occidere. MAH. 1. 7276.: तता यमः — ना 'मार्यत् कश्चित् (Lat. morior, morbus; gr. βροτός pro μροτός = मृत e मर्त, ἀ-μβροσία pro ἀ-μροσία, cf. म्रमृत; lith. mirsztu morior, praet. mirriau, fut. mir-su, infin. mir-ti; s-mertis mors; russ. u-miraju morior, mertoyi mortuus, s-mer-tj mors. Ad Caus. मार्यामि trahimus hib. marbhaim «I kill, slay», marbhan «a corpse, dead body» etc.; goth. maur-thr caedes.)

मृत् 1. et 10. P. V. म्रच्

मृग् 10. A. interdum P. etiam 4. A. मृगयामि, मृगये (gr. 342.), मृग्ये. Quaerere. H.1.25.: पानीयम् मृगया-

म्ग m. (r. म्रा s. 됐) 1) actio quaerendi. 2) venatio. Dr. 6.4. 3) quadrupes in universum et specialiter dorcas, antilope. (Wils.: 1) A deer, an antelope. 2) an animal in general.). N. 11.25. SA. 5.74. H. 1.17. Dr. 6.3. 무기되었다 m. (venatione vitam habens BAH. e 무게 et 되었다. vita) venator. N. 11.28.38.39.

मृगतृष्णा f. (e मृज et तृष्णा sitis) vapores supra desertorum arenam, aquae speciem habentes, quâ animalia decipiuntur. Ur. 15.5. infr. 17.3. infr.

मृगया f. (r. मृगू servato charactere 10^{mae} classis, suff. ऋा, cf. gr. 459.3.) venatio. Dr. 1.3.4.3.6.

मृगयाण v मृग्•

मृगलाञ्चन m. (ван. е मृग et लाञ्चन signum, nota) luna. Un. 43. 4. infr.

म्भाङ्क m. (ван. е मृभ et मृङ्क signum, nota) id. Am. मृभोन्द्रता f. (e मृभोन्द्र animalium princeps, dominus, suff. ता) imperium animalium. HIT. 47.16.

দুরু 1. et 2. p. interdum A. cl. 1. (in omnibus formis auctis Vriddhim sumit loco Gunae, e. c. मार्डिर्म, मडमस्, माजामि, मार्जामस्, ममार्ज, मम्जिमः, in tertiis personis pl. tempp. specialium et praet. redupl. tam formam auctam quam puram admittit) 1) abstergere, siccare, purificare. Внатт. 14.22:: खड्डान् ममार्ज्ञश्च ममृजुश्च पाश्चधान् ; MAN. 8. 317.: म्रज्ञादे ब्रुणहा मार्ष्टि ... कि-ल्विषम्; Ман. 4. 722.: अश्रमम मार्जस्व — मृष्ट purificatus, purus, clarus; de aquâ. N. 12.36 : मृष्टसलि-लाम् म्रापगाम् . 2) mulcere. R. Schl. I. 46.7.: पाणिना स ममार्ज ताम्; v. praef. प्र. (Cf. मार्ज्, मूथ्, मङ्जू, मञ्जू, मृजू, मृज्जू; lat. mulgeo, mulceo; gr. α-μέλγω; germ. vet. milchu mulgeo; goth. miluks lac; lith. mélz'u mulgeo; slav. mlζů id.; fortasse hib. breugaim «I sooth, flatter, decoy, delude» e mreugaim, sicut gr. Βραδύς e μραδύς = भुद्र; bleaghaim «I milk».)